

چه کسی پول در می آورد؟

مردم دو حالت برای پول در آوردن دارند.

حالت اول اینست که خودشان پول در می آورند.

حالت دوم اینست که سیستمی طراحی می کنند که آن سیستم

پول در می آورد.

حالت اول مانند کارگری و کارمندی است.

مادام که این کارگر یا کارمند کار کند پول در می آورد.

اگر به هر دلیلی کار نکرد مثلا روز تعطیل بود یا مریض بود یا از

کار افتاده شد دیگر به پولی نمی رسد.

اکثر مردم کشور ما درآمدهای خودشان از طریق همین روش به دست

می آید و دقیقا به همین دلیل است که درآمدهای ناشی از این

روش بسیار ناچیز است و از طرفی قائم به همان نفر است.

در این حالت با یک اتفاق ساده مجرای کسب درآمد و پول

انسان مختل شده و زندگی به سمت نداری و سختی می رود.

حالت دوم که شگرد تمام انسان های باهوش و پولدار است
کاملاً متفاوت است.

آنها به جای اینکه خودشان به تنهایی پول در بیاورند سیستمی را
طراحی می کنند که آن سیستم پول در بیاورد هر چند در این
حالت هم آن فرد کار می کند و تلاش هایی دارد اما اینطور
نیست که اگر روزی مریض شد یا به تعطیلی خورد یا حتی کاری
برایش پیش آمد مسیر درآمدی اش با اختلال همراه شود.

به طور مثال تلگرام را در نظر بگیرید که یک سیستم است.

به نظر شما موسس تلگرام در روزی که مریض باشد درآمدی

ندارد و یا اگر جهان به تعطیلی بخورد درآمدش قطع می شود؟

وقتی به این موضوع با دقت نگاه کنید می بینید نویسنده راست

می گوید و نه تنها تلگرام بلکه تمام برندها اینگونه اند.

آراد برندینگ به جهت مزایای زیادی که در برند بودن وجود دارد

کلمه برندینگ را به آراد متصل کرده تا بدانیم باید صاحب برند

باشیم و هر روز برندمان را قویتر از قبل بسازیم.

سیستم داشتن یعنی چه؟

سیستم داشتن یعنی اینکه مسیر کسب درآمد شما تحت تاثیر صد در صدی خودتان باشد.

به همان میزانی که کارها را از دوش خودتان بر دوش دیگران می اندازید دارای یک سیستم قوی هستید.

اگر ۱۰ درصد کارها را به دیگران سپرده اید پس ۱۰ درصد از کسب و کارتتان را سیستمی کرده اید.

حالا وقتی می گوئیم دیگران منظور لزوما آدمها نیستند.

می توانید بخشی از کارتتان را به تکنولوژی بسپارید.

به طور مثال دیجی کالا یا ترب را در نظر بگیرید.

اینها یک سایت اینترنتی هستند که مشتری در هر ساعت شبانه روز می تواند به آنجا بیاید و خرید انجام دهد.

آیا در لحظه ای که خرید انجام می شود و سودی به حساب

دیجی کالا می آید کسانی که ذینفع هستند باید کار کنند؟

چه بسا در آن لحظه خواب هستند.

یا اسنپ و تپسی را در نظر بگیرید.

شما اگر راننده اینها باشید مادامی که جان بکنید و عرق بریزید پولی آنهم ناچیز گیرتان می آید اما صاحبان این برندها در حالیکه خوابیده اند پولی چند صد هزار برابر شما درآمد دارند و نوش جانشان هم باشد.

چون آنها سیستم سازی کرده اند و شما نکرده اید.

ما در آراد برندینگ اولین و مهمترین کاری که برای تاجران خویش انجام می دهیم اینست که فعالیت های فردی شان را تبدیل به فعالیت سیستمی نماییم.

یعنی به جای آنکه همواره خودشان بخواهند کار کنند تا پول به دست بیاورند سیستم های طراحی شده ای داشته باشند تا آن سیستم برایشان کار کند.

طبیعتا چند ماهی زمان لازم است تا این شخص صاحب یک برندی شود که بر اساس یک سیستم منظم کار کند.

خُم رنگریزی نیست که نخ سفید را از سمتی وارد کنیم و نخ رنگی از طرف دیگر تحویل بگیریم.

کارمندان ما با ایجاد ۱۹ زیرساخت متنوع تلاش می کنند تا این سیستم سازی برای تاجر آرادی اتفاق بیفتد.

این کار را لزوماً برای رضای خدا هم انجام نمی دهیم بلکه سود خودمان را از تجارت های تاجران دریافت می کنیم اما یقین هم داریم که در این کار رضای خداست که موجب می شود گروهی از مسلمانان در سطح مالی بهتری از زندگی قرار بگیرند و از فقر و نداری که ریشه ۷۰۰ گناه است دور شوند.

نویسنده از شما بزرگواران می خواهد که بر روی این موضوع فکر کنید که در حال حاضر چند درصد از درآمدی که دارید اثر سیستمی است و چند درصد اثر شخص خودتان؟

کسانی که درآمد سیستمی دارند حتی پس از رحلتشان از این دنیا شغلشان را به فرزندانشان به ارث می گذارند اما کسی که کارگر است چه چیزی برای فرزندش می خواهد باقی بگذارد؟